

времято на апостолиѣ, всѣкога е имала строго узаконеніе за външныѣ дѣянія на покаяніето.

Въ числото на тіа дѣянія входы признаніето на извършенныѣ грѣхове, или исповѣдта.

Не щемъ да влѣземъ въ подробно изложеніе на преніята, които сѣ станали върху това установленіе. Като разгледахмы съ вниманіе приведенныѣ толкосъ отъ защитниѣкъ му колкото и отъ порицателитѣ му доказателства, ето що признаваме за достовѣрно: 1) исповѣдта, была явна была тайна, имало ѿѣ е всѣкога въ църкватаѣ; 2) явната исповѣдь не е никога была задължителна за неизвѣстны-